

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 14886
София, 12.11.2013

Върховният административен съд на Република България - Първо отделение, в закрито заседание на дванадесети ноември две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ФАНИ НАЙДЕНОВА
ЧЛЕНОВЕ: СВЕТЛОЗАРА АНЧЕВА
МАДЛЕН ПЕТРОВА

при секретар
на прокурора
от съдията

СВЕТЛОЗАРА АНЧЕВА

по адм. дело № 14781/2013.

и с участието
изслуша докладваното

Производството по делото е по реда на чл. 229, ал.1 ,т.1 АПК.

Образувано е по частна жалба на Инициативен комитет за произвеждане на местен референдум за Морската градина и крайбрежната зона на гр. Варна чрез подписка с председателя му Юлиан Чолаков чрез процесуалния представител на комитета адв. Ивайло Иванов срещу протоколно определение от 25.09.2013 г., постановено по адм. дело № 899/2013 г. по описа на Варненския административен съд, с което е оставена без разглеждане жалбата срещу мълчаливия отказ на кмета на Община-Варна за съгласуване на места на закрито за събиране на подписи за провеждане на референдум. Със същото определение производството по делото е прекратено. Частният жалбоподател излага оплакване, че неправилно съдът е приел, че не се касае за индивидуален административен акт. В жалбата са изложени доводи, че бездействието на кмета засяга пряко законните права на инициативния комитет, намалявайки по този начин възможността за събиране на изискуемите по закон подписи за провеждане на местния референдум. Иска се отмяна на обжалваното определение и връщане на делото във Варненския административен съд за разглеждането му по същество.

Ответникът по частната жалба кмета на Община – Варна не е депозирал писмено възражение по чл. 232 АПК.

Върховният административен съд, I отделение счита, че частната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна и в срока по чл. 230 АПК, но разгледана по същество е неоснователна поради следните съображения:

За да остави без разглеждане жалбата и да прекрати производството по делото, първоинстанционният съд е приел, че тя е процесуално недопустима, тъй като съгласуването на кмета за определяне на места на закрито за събиране на подписи за провеждане на местен референдум представлява процедурен акт по смисъла на чл. 21, ал. 5 АПК. Според съда подлежащият на оспорване акт съгласно чл. 32 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление (ЗПУГДВМС) е решението на общинския съвет, с което се отказва референдум.

Обжалваното определение е правилно постановено

Правната уредба на местния референдум е регламентирана в Раздел III чл. 26 – чл. 42 ЗПУГДВМС. С разпоредбата на чл. 27, ал.1 , т. 2 от закона се дава възможност на инициативен комитет с подписите на не по-малко от една двадесета от гражданите с избирателни права, които имат постоянен адрес на територията на съответната община, район или кметство да направят предложение за провеждане на местен референдум. Самата инициатива за провеждането на такъв референдум се извършва чрез подписка, като по арг. от чл. 28, ал. 2, т. 2 ЗПУГДВМС се извършва съгласуване с кмета за определяне на общодостъпни места за събиране на подписи. Законосъобразен е извода на съда, че съгласуването с кмета не представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, а е процедурен акт по чл. 21, ал. 5 АПК, защото представлява част от

процедурата по ЗПУГДВМС за провеждането на местен референдум, който завършва с решението на общинския съвет. Дори да се приеме твърдяното от частния жалбоподател бездействие на кмета, поради това, че наистина се касае до извършване на фактическо действие, то отново по силата на чл. 21, ал. 5 АПК след като процесното съгласуване представлява част от процедурата по организиране и провеждане на местния референдум, не представлява индивидуален административен акт и не подлежи на съдебен контрол. Както вече се посочи, процедурата завършва с акт на общинския съвет и в случай, че последният постанови отказ, неговото решение подлежи на съдебен контрол съгласно чл. 32 ЗПУГДВМС. Участието на кмета в тази процедура е съгласувателно и не може да се квалифицира като акт, който подлежи на обжалване пред съда. Съгласуването не може да се квалифицира като самостоятелен акт, както правилно е приел и първоинстанционния съд. С него не завършва започналото административно производство по подготовката и произвеждане на местния референдум, тъй като актът, който ще подлежи на обжалване е посочения по чл. 32 ЗПУГДВМС. Това е така, защото посоченото съгласуване или отказа от него, не съдържа властническо волеизявление и представлява част от процедурата по подготовката и провеждането на референдума. Без значение е, че крайният акт за това не е на кмета, а на общинския съвет, каквито са доводите на частния жалбоподател. Предвид гореизложеното обжалваното решение не съдържа твърдените от частния жалбоподател нарушения и затова не подлежи на отмяна, а като правилно, съобразено с приложимия материален закон, следва да бъде оставено в сила – чл. 221, ал. 2, предл.1 във връзка с чл. 236 АПК.

Водим от горното и в същия смисъл Върховният административен съд, I отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ В СИЛА протоколно определение от 25.09.2013 г., постановено по адм. дело № 899/2013 г. по описа на Варненския административен съд.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

С.А.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Фани Найденова
ЧЛЕНОВЕ:/п/ Светлозара Анчева
/п/ Мадлен Петрова